

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ที่มุ่งศึกษาถึงอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ.2549 โดยใช้วิธีการศึกษาด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลต่างๆจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา ดังนี้

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เป็น 2 กลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา ครอบคลุมทั้งสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและทบวงมหาวิทยาลัย กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มมีดังนี้

กลุ่มที่ 1 อาจารย์ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ในการดำเนินงานที่พักรักษาพยาบาลสำหรับนักศึกษา เหตุผลที่เลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนี้ เนื่องจาก การจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาล ต้องจัดให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยและสภาการพยาบาลร่วมกันกำหนดขึ้น โดยอิงเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มนี้จึงเป็นผู้ที่สามารถให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนี้มีจำนวน 3 คน (ภาคผนวก ก)

กลุ่มที่ 2 อาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกลุ่มผู้ให้แนวคิดในฐานะผู้ปฏิบัติการ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วยผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 2 คน (ภาคผนวก ก)

การสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะใช้การติดต่อส่วนบุคคลก่อนเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ยินดีและพร้อมที่จะให้สัมภาษณ์ ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง สำหรับสถานที่สัมภาษณ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์จะเป็นผู้กำหนดเพื่อความสะดวกและความพร้อมของ

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่จะให้คำตอบ

2. การสัมภาษณ์

2.1 ชนิดและการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ ปลายเปิด ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มากำหนดเป็นกรอบสำหรับในการเขียนคำสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์สร้างขึ้นไปปรึกษา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ แก่ไขตามคำแนะนำ ทำเป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ และข้อความหลักเกี่ยวกับอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัย สำหรับนักศึกษาพยาบาล จำนวน 8 ข้อ (ภาคผนวก ข)

2.2 วิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง 4 คน โดยการแนะนำและติดต่อล่วงหน้าทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์พร้อมกับบันทึกเทปและเรียงเรียงข้อมูลย้อนกลับเป็นการทบทวนแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อตรวจสอบว่าผู้วิจัยมีความเข้าใจตรงกับผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการให้สัมภาษณ์ ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์อีกหนึ่ง คนคือนางอรสา กนกวงศ์ ผู้วิจัยไม่สามารถไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองได้ จึงได้ติดต่อทางโทรศัพท์ และขอให้ผู้ช่วยสัมภาษณ์ดำเนินการแทน โดยผู้วิจัยได้แนะนำวิธีการดำเนินการสัมภาษณ์และแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ช่วยสัมภาษณ์เข้าใจ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน สรุปเป็นประเด็นเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัย สำหรับนักศึกษา ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา จะจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาอยู่ร่วมกันเป็นหมวดหมู่ สะดวกในการปฏิบัติงานกลุ่ม เป็นที่อยู่อาศัยที่สะดวก สบาย ปลอดภัยที่เรียน และปลอดภัยในการขึ้นเวรของนักศึกษา รวมทั้งเป็นสถานที่ที่จะพัฒนาตัวนักศึกษา

2. การบริหารงานที่พักรักษาสำหรับนักศึกษา จะทำในรูปของคณะกรรมการ โดยจะมีหน่วยเฉพาะหอพัก คณะกรรมการนักศึกษาในที่พัก จะมีทั้งประธานที่พักราย ที่พักหญิง ประธานชั้น มีอาจารย์ฝ่ายปกครองรับผิดชอบดูแล และนักศึกษาทุกคนควรจะอยู่ในที่พักรักษาสำหรับนักศึกษาเพราะจะทำให้มีโอกาสฝึกฝนง่ายกว่า จัดสิ่งแวดล้อมได้ดีกว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดจากการอยู่ร่วมกัน ทางด้านการประสานงานก็ยังคงทำตามลำดับขั้นตอน กฎระเบียบในที่พักต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

3. นักศึกษาที่อาศัยในที่พักรักษาสำหรับนักศึกษา มักจะมีลักษณะไม่ค่อยกระตือรือร้น อาจเป็นเพราะเขาสะดวกสบาย ไม่ค่อยออกสู่สังคมภายนอก แต่ที่พักรักษาสำหรับนักศึกษาจะ

ส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาในด้านดี คือจะเป็นคนที่ปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ยิ้มแย้มแจ่มใส สุภาพจิตใจดี มีความอดทน มีระเบียบวินัย ในที่พักนักศึกษาที่มีอาจารย์ดูแลจะทำให้นักศึกษามี ศึกษามารยาทอ่อนน้อม รู้กาละเทศะ มีความประพฤติดี การอยู่รวมกันจะทำให้นักศึกษาได้มี โอกาสดูหนังสือร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน

4. สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาควรจัดให้มีต้นไม้บรรยากาศร่มรื่น มีบริเวณที่เป็นส่วนตัว มีที่นั่งพักผ่อน อาคารที่พักควรอยู่ใกล้แหล่งฝึกปฏิบัติงาน มีความมั่นคง ปลอดภัย มีระบบป้องกันอัคคีภัย แสงสว่างเพียงพอ มีห้องต่างๆ ดังนี้ ห้องรับแขก ห้องพระ ห้องนั่งสมาธิ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องดนตรี ห้องประชุมเล็ก ห้องสมุด ห้องซักรีด ห้องครัว เล็กๆ ไร่ประกอบอาหาร ห้องเล่นเกมหรือกีฬาในร่ม และทุกชั้นที่นักศึกษายู่ควรมีห้องให้อาจารย์พักอยู่ด้วย มีกฎระเบียบเข้มงวดเรื่องบุคคลภายนอกเข้า-ออกที่พัก

5. การให้บริการในที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา จะจัดบริการอาหาร น้ำร้อน น้ำเย็น โทรทัศน์ติดเคเบิลทีวี มีหนังสือบันเทิงต่างๆ ในห้องสมุดประจำที่พัก มีโทรศัพท์สาธารณะทั้ง หยอดเหรียญ และCard บริการทำความสะอาดพื้นที่ส่วนกลางโดยเจ้าหน้าที่ บริการซักรีดโดยให้ บริษัทเป็นผู้รับเหมา การบริการต่างๆ เหล่านี้ยังขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารว่าจะเห็นความ สำคัญหรือไม่ ควรจัดให้มีนักแนะแนวหรือนักจิตวิทยาประจำที่พัก

6. การจัดที่พักรับนักศึกษาให้เป็นศูนย์การศึกษาและอาศัย โดยต้องจัดแบ่ง อุปกรณ์การเรียนส่วนหนึ่งมาไว้ในที่พักเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้นอกเวลา เปิดสอนบางวิชาในที่พัก เช่นพื้นฐานทางการพยาบาล จัดห้องเรียนในที่พักโดยให้นักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือเชิญอาจารย์มาบรรยาย หรือเชิญผู้ที่มีประสบการณ์มาพูด

7. การจัดกิจกรรมในที่พักสำหรับนักศึกษา ในอนาคตนักศึกษาจะมีการร่วมมือกัน มากขึ้น กิจกรรมที่จัดจะมีหลากหลายเพื่อให้นักศึกษาเลือกตามความสนใจ จะจัดร่วมกับสถาบัน อื่นๆมากขึ้น จะมีการสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมมากขึ้น ทำในรูปคณะกรรมการนักศึกษา โดยการฝึกให้นักศึกษาเรียนโครงการ กิจกรรมต่างๆ ที่จะจัดขึ้นเช่นกิจกรรมที่เป็นประเพณี ของ สถาบันนั้นๆ การออกค่ายพัฒนาชุมชน ฝึกมารยาทสังคม กิจกรรมวันสำคัญของชาติ ศาสนา อาจจะมีการยกเลิกกิจกรรมรับน้องที่ทารุณ

ผลการศึกษาที่ได้ในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็น ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอนาคตสภาพการอยู่ที่พักอาศัย

สำหรับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปีพ.ศ. 2549 ตาม
กระบวนการศึกษาแบบเดลฟายในขั้นที่ 3 ต่อไป

ขั้นที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัย
สำหรับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้เทคนิคเดลฟาย
มีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดที่พักอาศัย
สำหรับนักศึกษา ทั้งผู้ที่มีส่วนในการวางนโยบาย นักวิชาการด้านกิจการนักศึกษา บุคลากร
ด้านกิจการนักศึกษา สถาบัน และอาจารย์พยาบาล

ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ (Purposeive
Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้วางนโยบายเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาล
ทั้งภาครัฐและเอกชน มีคุณสมบัติครบทุกข้อต่อไปนี้

- 1.1 มีวุฒิตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
- 1.2 เป็นผู้วางนโยบายเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา
- 1.3 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล หรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับ
การวางนโยบายที่พักรอาศัยสำหรับนักศึกษา
- 1.4 มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี
- 1.5 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจการนักศึกษา อนุสาสทมีคุณสมบัติครบทุกข้อต่อไปนี้

- 2.1 มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- 2.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดที่พักสำหรับนักศึกษา
หรือกิจการนิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป
- 2.3 เคยดำรงตำแหน่งหรือดำรงตำแหน่งทางด้านกิจการนักศึกษาหรืออนุสาสท
- 2.4 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

3. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิชาการทางด้านกิจการนิสิตนักศึกษา มีคุณสมบัติครบทุกข้อ
ต่อไปนี้

- 3.1 มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

- 3.2 เคยมีผลงานวิชาการทางด้านกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3.3 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย
4. สถาปนิกที่ออกแบบหอพักนักศึกษาพยาบาล มีคุณสมบัติครบทุกข้อต่อไปนี้
 - 4.1 มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
 - 4.2 เคยมีประสบการณ์ในการออกแบบหอพักนักศึกษาพยาบาล
 - 4.3 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย
5. อาจารย์พยาบาล มีคุณสมบัติครบทุกข้อต่อไปนี้
 - 5.1 มีวุฒิการศึกษาพยาบาลตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
 - 5.2 ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการจัดที่พัก หรืออาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานด้านการจัดที่พักอาศัย สำหรับนักศึกษาที่ปฏิบัติงานมามากกว่า 10 ปี
 - 5.3 เป็นผู้ที่มีส่วนในการบริหาร ดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัย สำหรับนักศึกษาพยาบาลอย่างน้อย 2 ปี
 - 5.4 เป็นอาจารย์หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างน้อย 5 ปี
 - 5.5 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ข้างต้น โดยการสำรวจความเห็นจากผู้ให้การสัมภาษณ์ 5 ท่าน ตามที่กล่าวมาแล้วนั้นให้เป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดอย่างน้อยคนละ 5 ท่าน ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญข้างต้น ผู้วิจัยนำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อมาจัดเรียงลำดับความถี่ที่ได้รับการเสนอชื่อจากมากไปหาน้อยได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 25 คน แล้วขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว โดยการติดต่อขอความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดด้วยตนเอง แต่ในบางท่านที่มีข้อขัดข้องไม่สะดวกในการเข้าพบผู้วิจัยขออนุญาตใช้การติดต่อทางโทรศัพท์แทน รวบรวมรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยได้ทั้งสิ้น 21 คน แต่ได้รับแบบสอบถามครบถ้วนกลับคืนจากผู้เชี่ยวชาญเพียง 19 คน ดังนั้นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามครบทุกรอบจึงมีเพียง 19 คน (ภาคผนวก ก) จำแนกเป็นกลุ่มดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้วางนโยบายเกี่ยวกับการจัดที่พักอาศัย สำหรับนักศึกษาพยาบาล	7 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจการนิสิตนักศึกษา	3 คน
3. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิชาการทางกิจการนิสิตนักศึกษา	1 คน
4. สถาปนิกที่ออกแบบหอพักนักศึกษาพยาบาล	1 คน
5. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์พยาบาล	7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาชั้นที่ 3 นี้ เป็นเครื่องมือของการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการศึกษาแบบเดลฟายประกอบด้วย

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 มากำหนดเป็นประเด็นในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended form) 9 ข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข (ภาคผนวก ข) แล้วจึงส่งให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

2. แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Type ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามรอบนี้สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ พิจารณาความเหมาะสม พบว่ามีข้อคำถามที่มีความซ้ำซ้อน หรือมีหลายประเด็นในข้อเดียวกัน ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ข้อคำถามที่เป็นข้อสรุปในแบบสอบถามรอบที่ 2 จำนวน 156 ข้อ แบ่งออกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา 4 ข้อ การบริหารงานการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา 27 ข้อ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่อาศัยในที่พักสำหรับนักศึกษา 20 ข้อ การจัดสภาพแวดล้อมที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา 36 ข้อ การบริการในที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา 32 ข้อ การจัดที่พักสำหรับนักศึกษาเป็นศูนย์การศึกษาและอาศัย 16 ข้อ การจัดกิจกรรมในที่พักอาศัยสำหรับ นักศึกษา 21 ข้อ (ภาคผนวก ข)

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในรอบที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อคำถาม แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ที่ใช้ข้อความเดิม แต่เพิ่มตำแหน่งของมัธยฐาน ช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในแบบสอบถามรอบที่ผ่านมา ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำถามและคำตอบในรอบที่ 2 ของตนเอง แล้วตอบใหม่กลับมาอีกครั้งหนึ่ง ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดเห็นที่แตกต่าง หรือไม่แตกต่างไปจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้แสดงเหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบเดิมที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ แต่หากผู้ตอบไม่แสดงเหตุผลก็จะถือว่าเห็นด้วยกับตำแหน่งของคำตอบดังกล่าว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 21 คน สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 คน ผู้วิจัยติดต่อและขอเข้าพบผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคล เพื่อนำแบบสอบถามไปให้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด นัดกำหนดวัน และเวลาในการขอรับแบบสอบถามคืน และขออนุญาตทวงถามในกรณีที่เกิดกำหนดเวลาที่นัดไว้ โดยผู้วิจัยมาขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในเขตต่างจังหวัดจำนวน 12 คน ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้ทางไปรษณีย์ภายหลังที่ได้ติดต่อขอความร่วมมือเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้ส่งกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ภายหลังจากที่ได้รับแบบสอบถาม โดยได้แนบของสีน้ำตาล จำนวนของถึงผู้วิจัยพร้อมตัวแลกเงินเพื่อจัดส่ง EMS. ไปพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งไปให้ ได้รับแบบสอบถามฉบับแรกคืนภายหลังจากส่งแบบสอบถาม 3 วัน และได้รับคืนฉบับสุดท้าย 44 วันภายหลังจากส่งแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนในรอบนี้รวมทั้งสิ้น 19 ฉบับ ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม 2540 ถึงวันที่ 7 มีนาคม 2540 รวม 44 วัน ปัญหาที่ผู้วิจัยพบจากการตอบแบบสอบถามซ้ำ ผู้วิจัยประมวลได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นคำถามปลายเปิดต้องใช้เวลาให้คิดและประมวลเขียนเป็นคำตอบ ผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ที่ไม่ได้ส่งแบบสอบถามกลับคืนได้ให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาทำและอีก 1 คน ไปราชการ 1 เดือน ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อทวงถามแบบสอบถามคืนได้

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันที่ตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จำนวน 19 คน โดยใช้วิธีการเดียวกันกับในรอบที่ 1 ได้รับแบบสอบถามฉบับแรกคืนภายหลังจากส่งแบบสอบถาม 3 วัน และได้รับคืนฉบับสุดท้าย 21 วันภายหลังจากส่งแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนในรอบนี้ทั้งสิ้น 19 ฉบับ ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 นี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2540 ถึงวันที่ 28 มีนาคม 2540 รวม 21 วัน ปัญหาที่ผู้วิจัยพบจากการตอบแบบสอบถามซ้ำ ผู้วิจัยประมวลได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญพบว่าข้อคำถามต้องใช้เวลาในการพิจารณาให้นานนักคะแนนอย่างรอบคอบ ประกอบกับผู้เชี่ยวชาญมีความสนใจในประเด็นหรือความที่น่าสนใจ

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันที่ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 โดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับรอบที่ 2 ได้รับแบบสอบถามฉบับแรกคืนภายหลังจากส่งแบบสอบถาม 1 วัน และได้รับคืนฉบับสุดท้าย 11 วันภายหลังจากส่งแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 19 ฉบับ ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2540 ถึงวันที่ 8 เมษายน 2540 รวม 11 วัน แบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ถือเป็นรอบสุดท้ายการวิจัยครั้งนี้แปลผลจากคำตอบที่ได้ในรอบนี้สรุปเป็นอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2549

สรุป ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม 2540 ถึงวันที่ 8 เมษายน 2540 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 76 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบและวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบดังนี้

1. รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปีพ.ศ. 2549 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง (Content Analysis) จากคำตอบในรอบนี้

2. รอบที่ 2 จากคำตอบในรอบที่ 1 นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) ให้นำนักคะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นมีโอกาสจะเป็นไปได้น้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2549
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นมีโอกาสจะเป็นไปได้น้อย ภายในปี พ.ศ. 2549
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นมีโอกาสจะเป็นไปได้ปานกลาง ภายในปี พ.ศ. 2549
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นมีโอกาสจะเป็นไปได้มาก ภายในปี พ.ศ. 2549
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นมีโอกาสจะเป็นไปได้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2549

จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดย หาค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อความ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในรอบที่ 2 ของแต่ละข้อความ จัดทำเป็นแบบสอบถามในรอบที่ 3 ต่อไป

3. รอบที่ 3 ส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่ได้จัดทำขึ้นตามวิธีการดังกล่าวข้างต้นให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ ในกรณีคำตอบที่ได้อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ คำตอบที่ได้ในรอบที่ 3 นี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ถือเกณฑ์การแปลผลดังนี้

3.1 ค่ามัธยฐาน (Median)

ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแปลความหมายดังนี้ (ชนิษฐา วิทยานุมาน, 2530)

ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นมีโอกาสเป็นไปได้น้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นมีโอกาสเป็นไปได้น้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นมีโอกาสเป็นไปได้อันกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นมีโอกาสเป็นไป得多
4.50 ขึ้นไป	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นมีโอกาสเป็นไป得多ที่สุด

3.2 พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

คำนวณหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ของข้อความใดมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกันและถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2530; ชนิษฐา วิทยาอนุมาต, 2530)

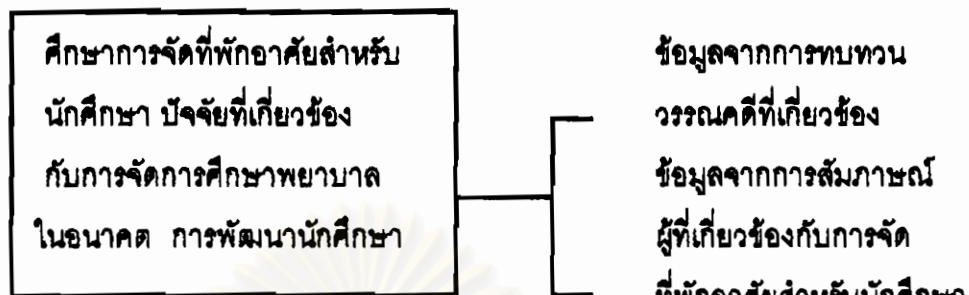
3.3 ความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน (Median) กับ ฐานนิยม (Mode)

คำนวณหาค่ามัธยฐานและฐานนิยมของแต่ละข้อความ และนำมาหาค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องกันของความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ข้อความที่มีผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับข้อความนั้น

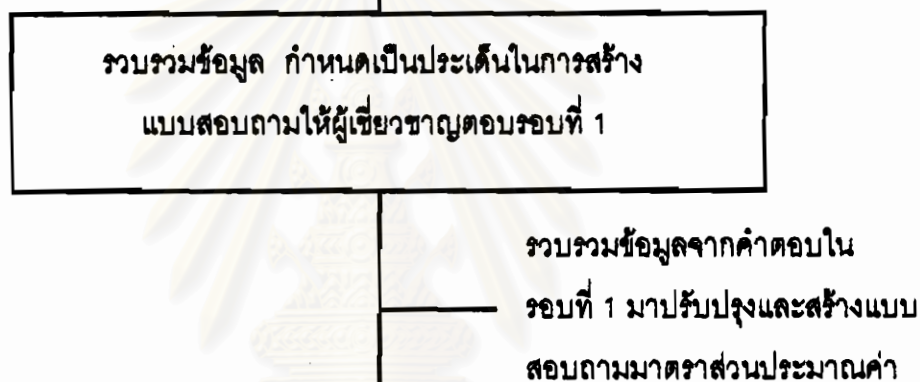
ในการสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเอาข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นโดยผ่านกระบวนการศึกษาเดลฟายดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งพิจารณาผลการคำนวณในแต่ละข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป พิจารณาความสอดคล้องของข้อความจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับค่ามัธยฐานไม่เกิน 1 ทั้ง 2 ประเด็น (กรรณิกา เจิมเทียนชัย, 2529; ชนิษฐา วิทยาอนุมาต, 2530) ในกรณีที่มีข้อความนั้นๆ ในแบบสอบถามรอบที่ 3 มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 ซึ่งตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยถือว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ข้อความนั้นเป็นอนาคตภาพการจัดที่พึงอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2549

แผนภูมิที่ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

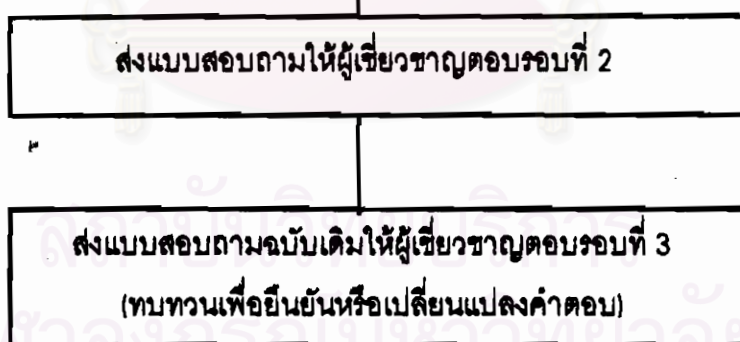
ขั้นที่ 1

ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 3

ขั้นที่ 4

